PRÁVĚ se k Vám dostal další z řady oddílových zpěvníků **oddílu Wakan**. Tento zpěvník si klade za cíl být striktně lepší náhradou dřívějších zpěvníků jakéhokoliv druhu poskytující všemožné designové a funkční vylepšení (umožněné programem LATEX).

Najdete tu Písničky k (nejen) táborovém ohni vybrané vedením Wakanů, nicméně o jeho technickou realisaci se z důvodu šetření práce starala Pražská Dvojka. Za úvodní kresbu na přebalu děkujeme 🎗 štrosovi.

Hodně zábavy při zpěvu přejí:

Jindra & Albert, tvůrci zpěvníku, a Wakani.

Seznam písní

Skautská hymna a Večerka	~ 2
1. signální	. 3
Amerika	. 4
Anděl	. 5
Antidepresivní rybička	. 6
Batalion	. 7
Carpe Diem	. 8
Černej pasažér	
Dej mi víc své lásky	
Dokud se zpívá	. 11
Dům u vycházejícího Slunce	. 12
Hallelujah	. 13
Hlídač krav	. 14
Ho ho Watanay	
Huascarán	. 16
Hvězdář	
Chvíle	
Jacek	
Jahody Mražený	
Jdem zpátky do lesů	. 21
Kluziště	. 22
Kometa	. 23
Kurtizána	
Lemon Tree	
Marie	
Mezi Horami	
Milionář	
Nad stádem koní	. 29
Nagasaki Hirošima	. 30
Náhrobní kámen	. 31
Náměšť	
O malém rytíři	
Pocity	
Proklatej vůz	
Ráda se miluje	
Severní Vítr	
Stánky	
To ta Heľpa	
Wonderwall	43

Skautská hymna

D G D Junáci vzhůru, volá den,

Junaci vznuru, voia den, **Hmi G A**

luh květem kývá, orosen, sluníčko blankytem pílí,

Emi F#m A před námi pouť vede k cíli.

D G D
Junáci vzhůru, volá den,
G D G A D

junáci vzhůru, volá den.

Junáci, vzhůru, volá den: Buď připraven, buď připraven! V obraně dobra a krásy dožiješ vlasti své spásy. Junáci, vzhůru, volá den: Buď připraven, buď připraven!

Večerka

- 1. Zapad' den. Slunka svit vymizel z údolí, z temen hor. Odpočiň každý, kdos boží tvor.
- V lesa klín padl stín, hasne již vatry zář. Svatý mír kráčí z hor, usíná boží tvor.
- 3. BRUMENDO

1. signální Chinaski

Emi G C

1. Až si zejtra ráno řeknu zase **Emi**

jednou provždy dost,

G C Emi právem se mi budeš tiše smát. Jak omluvit si svoji slabost, nenávist a zlost, když za všechno si můžu vlastně sám.

Ami C

R: Za spoustu dní, možná za spoustu let,

až se mi rozední, budu ti vyprávět

Ami C

na 1. signální, jak jsem vobletěl svět,

G D

jak tě to vomámí a nepustí zpět.

F B Dmi

Jaký si to uděláš, takový to máš.

F B Dmi

Jaký si to uděláš, takový to máš.

2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott, budu zpívat vampamtydapam, všechna sláva polní tráva, ale peníz přijde vhod, jak jsem si to uďál tak to mám.

R:

3. Nana . . .

Amerika

Lucie

G D Ami

1. Nandej mi do hlavy tvý brouky
G
a Bůh nám seber beznaděj.
D Ami
V duši zbylo světlo z jedný holky,
G
tak mi teď za to vynadej.
D Ami
Zima a promarněný touhy,
G
do vrásek stromů padá déšť.
D Ami
Zbejvaj roky asi ne moc dlouhý.
C G
Do vlasů mi zabroukej pá pa pá pá.

G/F# Emi G R: /: Pá pá pa pá, pá pa pa pá. :/

 Tvoje oči jenom žhavý tóny, dotek slunce zapadá. Horkej vítr rozezní mý zvony. Do vlasú ti zabrouká pá pa pa pá.

R:

3. Na obloze křídla tažnejch ptáků, tak už na svý bráchy zavolej. Na tváře ti padaj slzy z mraků a Bůh nám sebral beznaděj. V duši zbylo světlo z jedný holky, do vrásek stromů padá déšť. Poslední dny hodiny a roky, do vlasů ti zabrouká pá pa pa pá.

Anděl Karel Kryl

 D^7 G Emi G 1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla Emi D^7 G přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla. Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému, tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému. D^7 Emi G G R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat, Emi D^7 G G aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky, debatujíce o Bohu a hraní na vojáky. Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat, to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

G

a nemine, co mě čeká

Emi D⁷

a nemine.

Emi D

R:

G

co mě čeká

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice, já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice, a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi, však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

Antidepresivní rybička Vypsaná Fixa

C Emi F

1. Ona má antidepresivní rybičku

C

vytetovanou na

Emi |

nejtajnějším místě. Možná je pod srdcem a možná trochu níž. Ona může všude, prostě tam, kam si vymyslíš.

C

R: A ona plave

G

z orgánu do orgánu.

Ami

Žere plevel,

D

kterej po ránu

C

omotává mozek

G

a kotníky na konci

Ami

pelesti.

D

Hu!

2. Veze si antidepresivní rybičku městem co má velkou spoustu pastí.

Falešný městský strážník, bary a zloděj kol a nebo prostě každý, koho si ty vymyslíš.

R: /: Ona je rebel, kouří na zastávce, jí to chutná v týhle válce a její vnitřní orgány tolerují její rebelství. :/

3. /: A potom přijde DJ PUNK, bude to nejlepší herec a další a celej underground i ryba pod monopolem. :/

R: A ona plave z modřiny do modřiny a vygumuje je úplně všechny a tvoje vnitřní orgány tolerují její rebelství. Hu!

Batalion Spirituál kvintet

Ami C G Ami C G Emi Ami R₁: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří, víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.

Ami C G Ami Emi

1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává, Ami G Ami Emi Ami ostruhami do slabin koně pohání.
Tam na straně polední, čekají ženy, zlaťáky a sláva, do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami Emi R₂: Víno na kuráž, a pomilovat markytánku, Ami C Ami Emi Ami zítra do Burgund, batalion zamíří. Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku, díky, díky vám královští verbíři.

 Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí, na polštáři z kopretin budou věčně spát.
 Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti, za královský hermelín, padne každý rád.

 R_2 :

 R_1 :

Carpe Diem

Ami Dmi⁷ 1. Nadešel asi poslední den, Emi podívej, celá planeta blázní Dmi⁷ a já neuroním ani slzu pro ni, Ε jenom za mknu dům Dmi⁷ Ami a půjdu po kolejích až na konečnou, G Emi hle, jak mám krok vojensky rázný, Dmi⁷ Ami a nezastavím ani na červenou G natruc předpisům.

Ami G Ami G C
R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
Emi Ami G
zbylo tak málo vět, tak málo slov, co nelžou.

- Už si nebudeme hrát na román, setři růž, nikdo nás nenatáčí, je poslední den a zbyla nám jen miska cukroví.
 Ať všechny hospody dnes doženou plán, ať svět z posledního pije a tančí, já nebudu pít, nechám naplno znít v hlavě všechno, co mám.
- 3. Žádný slib z těch, co jsem ti dal, nejde vyplnit a nejde vzít zpátky, tak ať točí se svět, mladší o deset let, na desce Jethro Tull. Ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal, carpe diem, život je krátký, v tvých očích je klid a nemám chuť snít, co by bylo dál.

Černej Pasažér Traband

Dmi

1. Mám kufr plnej přebytečnejch

krámů

Dmi

a mapu zabalenou do plátna. Můj vlak však jede na opačnou

stranu

Dmi

a moje jízdenka je dávno neplatná.

F Dmi F Dmi

- 2. Někde ve vzpomínkách stojí dům. Ještě vidím, jak se kouří z komína. V tom domě prostřený stůl, tam já a moje rodina.
- 3. Moje minulost se na mě šklebí a srdce bolí, když si vzpomenu, že stromy, který měly dorůst k nebi, teď leží vyvrácený z kořenů.

F Dmi F Dmi

В

R: Jsem černej pasažér,

C F

nemám cíl ani směr,

vezu se načerno životem a nevím.

В

Jsem černej pasažér,

C F

nemám cíl ani směr,

 $\mathbf{\Delta}^7$

vezu se odnikud nikam a nevím, kde skončím.

4. Mám to všechno na barevný fotce někdy z minulýho století. Tu jedinou a pocit bezdomovce si nesu s sebou jako prokletí.

F Dmi F Dmi

R:

5. Mám kufr plnej přebytečnejch krámů a mapu zabalenou do plátna. Můj vlak však jede na opačnou stranu a moje jízdenka je dávno neplatná.

R:

6. Ze Smíchovskýho nádraží rychlík mě někam odváží. Srdce jak těžký závaží ze Smíchovskýho nádraží...

Dej mi víc své lásky Olympic

Emi G 1. Vymyslel jsem spoustu napadů, aů, co podporujou hloupou náladu, aů. Ami Hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu, Emi H^7 Emi v noci chodit strašit do hradu, aů. 2. Dám si dvoje housle pod bradu, aů, v bílé plachtě chodím pozadu, aů. Uplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky vyrábím tu hradní záhadu, aů. G H^7

R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
Emi C G D⁷
má drahá, dej mi víc své lásky, aů.
G H⁷
Já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Emi C G H⁷
já chci jen pohladit tvé vlásky, aů.

3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů, mi dokonale zvednul náladu, aů. Natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky zamknu si na sedm západů, aů.

R:

4. = 3.

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

C Emi Dmi⁷ F C Emi Dmi⁷ G

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,
včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,

F G C Ami G svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,

F G F G C Emi Dmi⁷ G ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

- 2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky, srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky, ze školy dobře vím, co by se dělat mělo, ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 3. Do alba jízdenek lepím si další jednu, vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu, za oknem míhá se život jak leporelo, ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze, houpe to, houpe to na housenkové dráze, i kdyby supi se slítali na mé tělo, tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
- 5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa, zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?" A z veliké dálky do uší mi zaznělo, /: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :/

Dům u vycházejícího Slunce

Ami C Dmi F

1. Snad znáš ten dům za New Orleans,

Ami C I

ve štítu znak Slunce má,

Ami C Dmi F

je to dům, kde lká sto chlapců ubohých

Ami E Ami E a v němž jsem zkejs' i já.

- 2. Mý mámě Bůh dal věnem jen prát a šít blue jeans, táta můj se flákal jen sám po New Orleans.
- 3. Bankrotář se zhroutil před hernou, jenom bídu svou měl a chlast, k putykám pak táh' tu pouť mizernou a znal jenom pít a krást.
- 4. Být matkou, tak dám svým synům lepší dům, než má kdo z vás, ten dům, kde spím, má emblém sluneční, ale je v něm jen zima a mráz.
- Kdybych směl se hnout z těch kleští, pěstí vytrhnout tu mříž, já jak v snách bych šel do New Orleans a měl tam k Slunci blíž.

Hallelujah

Leonard Cohen / Jeff Buckley

1. I heard there was a secret chord

Ami That David played and it pleased the

C But you don't really care for music, do

you?

lord

Well it goes like this: the fourth, the fifth.

Ami

The minor fall and the major lift,

The baffled king composing Hallelujah!

Ami

R: Hallelujah, hallelujah, hallelujah,

halleluuu - u - uuu - u - jah . . .

2. Your faith was strong, but you needed proof,

you saw her bathing on the roof, her beauty and the moonlight overthrew you.

She tied you to a kitchen chair, she broke your throne, and she cut your hair,

and from your lips she drew the Hallelujah!

R:

3. You say I took the name in vain, I do not even know the name, but if I did, well really, what's it to you? There's a blaze of light in every word, it doesn't matter which you heard, the holy or the broken Hallelujah!

4. Baby, I have been here before, I know this room, I've walked this floor, I used to live alone before I knew you. I've seen your flag on the marble arch, but love is not a victory march, it's cold and it's a broken Hallelujah!

R:

5. There was a time you let me know, what's really going on below, but now you never show it to me, do you? But I remember, when I moved in you, and the holy dove was moving too, and every breath we drew was Hallelujah!

R:

6. Maybe there's a God above, but all I've ever learned from love was how to shoot at someone who outdrew you. But it's not a cry that you hear at night, it's not somebody who's seen the light, it's a cold and it's a broken Hallelujah!

7. I did my best, it wasn't much, I couldn't feel, so I tried to touch, I've told the truth, I didn't come to fool you.

And even though it all went wrong, I'll stand before the Lord of Song with nothing on my tongue but Hallelujah!

Hlídač krav

Jaromír Nohavica

D

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši, dobře se uč a jez vtipnou kaši,

G A' D až je dnou vyrosteš, budeš doktorem práv. Takovej doktor si sedí pěkně v suchu, bere velký peníze a škrábe se v uchu, ja jim na to řek!: "chci být hlídačem krav".

D

R: Já chci: Mít čapku s bambulí nahoře, jíst kaštany a mýt se v lavoře,

G A' D od rána po celý den zpívat si jen.

 $D G A^7$

Zpívat si: pam pam pam . . .

2. K vánocům mi kupovali hromadu knih, co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich, nikde jsem se nedověděl, jak se hlídají krávy. Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech, každý na mě koukal jako na pytel blech, každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší, vím co vím, mnohé věci nemůžu a mnohé smím, a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy. S nohama křížem, rukama za hlavou, koukám nahoru, na oblohu modravou, kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Pam pam pam . . .

Ho ho Watanay _{Žalman}

	D	C	D
1.	Spinkej, můj maličký,	máš v očích	hvězdičky
	C	G	D
	dám ti je do vlasů, ta	k usínej, tak	usínej.
	D C	D	
R:	Ho ho Watanay, ho h	o Watanay,	
	C G	D	
	ho ho Watanay, kioke	ena, kiokena.	
2	Cladkou vůni poso ti v	noční motúl z	, porloti
۷.	Sladkou vůni nese ti r vánek ho kolíbá, už u	_	•
	varion no nomba, az a	31114, 42 431116	
R:			
3.	V lukách to zavoní, ra		
	má barvu havraní, jak	c unanı, jak u	ınanı.
R:			
4.	V dlani motýl usíná, l	nvězdička už	zhasíná,
	vánek, co ji k tobě ne	es', až do léta	a ti odlétá.
D .			
R:			
R:			
- • •			

Huascarán

Emi D Emi
R: Od horských pramenů Huascarán,
D Emi
nejtěžší z kamenů na prsou mám,
D Emi
pochází z úbočí kde leží cepín tvůj,
D Emi
slza se rozskočí, až se vrátíš milý můj.

 S odvahou zázraků neseš svůj kříž, k stříbrným oblakům a ještě výš.
 Já jsem však zbabělá a tonu v obavách, čekám tě lásko má, vrať se prosím živ a zdráv.

Recitativ: Zpravodajství ČTK: Dne 31. května 1970 vypuklo v jihoamerické republice Peru katastrofální zemětřesení, které si vyžádalo tisíce lidských obětí. Mezi nimi i 15 životů československých horolezců, kteří sem přišli pokořit nejvyšší horu peruánských And... Huascarán...

Hvězdář

D A

1. Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

mi C^{ma}

Každá další vina, odkrývá mojí vinu. Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu. Každá další vina odkrývá mojí vinu.

- 2. /: Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám. :/
- **R:** Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné, prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne. Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné, prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne.
- 3. /: Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám. :/

Mezihra: D A Emi Cmaj7 D A Emi Cmaj7

- 4. Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná, já ti do infuzí chci přilít trochu vína. Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš, s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.
- 5. /: Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám. :/

R:

6. Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš. Od vlků odraná hvězdáře Giordána... Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš. Od vlků odraná hvězdáře Giordána... Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš. Od vlků odraná hvězdáře Giordána... opouštíš.

Chvile Hop trop

Emi Hmi

1. Mám rád ty chvíle, kdy noc už pomalu končí, **Ami Hmi Emi** chvíle, co patřej' jen těm, co neusínaj',

Hmi

toulavejm bláznům, když právě s jarem se loučí **Ami Hmi Emi** a za dobrý slovo ti srdce svý na dlani daj'.

2. Mám rád ty chvíle, kdy holkám ve vočích svítí slunce, když do korun stromů začlo se drát, stejně jak v kapičkách rosy na pavoučích sítích, to najednou chce se mi brečet a zároveň smát.

A Emi
R: Ty rána s vůní borový smůly
A Emi
měly by zůstat navždycky v nás,
C Hmi
ty rána s vůní sekaný trávy

C Hmi Emi a ohně, co právě pomalu zhas'.

3. Mám rád ty chvíle, kdy kluci v duchu si říkaj', jak je to nádherný, léto před sebou mít, spolu si přejou, ať moc rychle dny neutíkaj' a trápení jsou někde v dálce, a kolem je klid.

4. = 1.

Jacek

Jaromír Nohavica

G D

Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek,
 C
 G
 mám k němu stejně blízko jak on ke mně,
 G
 D
 máváme na sebe z říční navigace,
 C
 G

C dua anaianai a duš anšštalanš -a

dva spojenci a dvě spřátelené země,

jak malí kluci hážem z břehů žabky,

C G

kdo vyhraje, má z protějšího srandu, hlavama kroutí česko-polské babky,

děláme prostě vlastní propagandu.

- 2. Na mostě přátelství se tvoří dlouhé fronty všelikých věcí za všelikou cenu, já mám však na to velmi úzké horizonty a Jacek velmi nenáročnou ženu, týden co týden z břehů navigace na sebe řveme: "Chlapče, hlavu vzhůru!", jak je to krásné, moci vykašlat se na celní předpisy a na cenzuru, na na...
- 3. Z Piastovské věže na nás mává kníže Měšek a směje se, až třepe se mu brada, ve zprávách večer běží horký dnešek, aspoň se máme s Jackem o co hádat, on tvrdí svoje, já zas tvrdím svoje a domluvit se někdy bývá marno, tak spolu vedem pohraniční boje a v praxi demonstrujem Solidarnosc, na na . . .
- 4. Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek, mám k němu stejně blízko jak on ke mně, máváme na sebe z říční navigace, dva spojenci a dvě spřátelené země /: a voda plyne, plyne, plyne dlouhé věky, řeka se kroutí jako modrá šňůrka a my dva hážem kachnám vprostřed řeky krajíčky chleba o dvou stejných kůrkách. :/ Na na na . . .

Jahody mražený _{Jiří Schelinger}

	A D A
1.	Poslala mě moje dívka pro jahody červený,
	D G A
	bez nich se prý nemám vracet, tak tu stojím ztrápený
	D A
	Když se dívám co je sněhu, fouká vítr, pálí mráz,
	D G A E
	možná že si děvče myslí, že se mě tak zbaví snáz.
	G D A E
R:	/: Zapomněla vážení, na jahody mražený,
	G DA E
	na jahody mražený, v igelitu balený. :/
^	
2.	Pohádku to připomíná o dvanácti měsíčkách,
	nechtěla mi říci sbohem, teď by chtěla, abych plách. Mohl bych se klidně vrátit, vím však, že mě nečeká,
	měla mi to říci rovnou, že jiného ráda má.
	meia mi to nei fovnou, ze jmeno rada ma.
R:	
R:	

Jdem zpátky do lesů _{Žalman}

Ami⁷ GCG D 1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou, koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou, Ami⁷ mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu, Ami⁷ jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu? G Emi R: Z ráje, my vyhnaní z ráje, Ami⁷ kde není už místa, prej něco se chystá, z ráje nablýskaných plesů, Ami C⁷ jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe, málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe, šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí, i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou, a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou, zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou, v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

Kluziště Karel Plíhal

C Emi⁷/H Ami⁷ C/G

1. Strejček kovář chytil kleště,
F^{maj7} C F^{maj7} G

uštíp' z noční oblohy
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy.
Nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

C Emi⁷/H Ami⁷ C/G
R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
F^{maj7} C D⁷ G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C Emi⁷/H Ami⁷ C/G
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
F^{maj7} C F^{maj7} C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

Mezihra

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem, pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem. Celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi. Na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře, kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře, kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází, do kalhot si čistí dlaně umazané od sazí.

е	3010	
	3130	
G		
D		
Α	3	
Е		

Kometa

Jaromír Nohavica

Ami

- Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela.
 Dmi G⁷
 Zmizela jako laň u lesa v remízku,
 C E⁷
 v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
- Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem. My už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi
R: O vodě, o trávě, o lese,
G⁷ C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E⁷
a o všech lidech, co kdy žili na téhle
Ami
planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony, hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí, že kořen s větvemi ve strom se spojuje a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na . . .

- 5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod rukou umělce, který už nežije, šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.
- 6. Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru. Až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
- R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se, o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás a kometě...

Kurtizána

Emi

1. Jsi jenom člověk,

co se narodí

G D

v těle, kde tělo duši ruší. Něco si vezme, něco zahodí jen tak jak jeho srdce buší.

Emi C

2. Nemám tě znát,

D

nemám mít rád, nehledat v kapce vína. Nemám tě znát, nemám mít rád barbína, balerína.

- Za oknem prší, běží Magion, oči jsou pusté kurty z rána. Lampa je nejkrásnější lampion a ty jsi bílá, černá vrána.
- R: Říkaj, že neni žádná Marion, že není ctnostná kurtizána, že jsou jen stíny, ona a on, že jsou jen noci a rána.
- Jsem jenom člověk, co se narodí v těle kde tělo duši ruší.
 A každá rána ta se zahojí a každé ráno ti to sluší
- Nemám tě znát nemám mít rád, až město pozhasíná. Nemám tě znát, nemám mít rád sejdem se u kasína.

Lemon Tree

Fool's Garden

	• •	
Emi	Hı	n
	1 11	

1. I'm sittin' here in the boring room,

Emi

It's just another rainy Sunday

afternoon.

Emi Hmi

I'm wasting my time I got nothing to do,

> Emi Hmi

I'm hangin' aroud I got waitin' for you.

But nothing ever happens

Emi

And I wonder.

2. I'm drivin' aroud in my car, I'm drivin' too fast, I'm drivin' too far, I'd like to change my point of view, I feel so lonely I'm waiting for you. But nothing ever happens.

G

R: I wonder how, wonder why

Emi

Yesterday you told me 'bout the blue

blue sky

And all that I can see

G

D

Hmi

Is just a yellow lemon tree.

I'm turnin' my head up and down.

Emi

I'm turnin', turnin', turnin', turnin',

turnin' around

C

D

And all that I can see

Is just a yellow lemon tree.

^{4(Emi Hmi)} Ami H Emi

- 3. Sing dip, ta da da dap di dap dam . . .
- 4. I'm sittin' here, I miss the power, I'd like to go out, takin' a shower. But there's a heavy cloud inside my head.

I feel so tired put myself into bed Where nothing ever happens And I wonder.

Н Emi

5. Isolation is not good for me.

Isolation, I don't want to

sit on a lemon tree.

6. I'm steppin' around in a desert of joy, Baby, anyhow I get another toy And everything will happen And you'll wonder.

R:

R:

... and all that I can see and all that I can see and all that I can see Is just a yellow lemon tree.

Marie

Zuzana Navarová

Ami

 H^7

1. Marie má se vracet, ta, co tu bydlí.

Ďmi

F⁷

Marie má se vracet, tak postav židli.

Ami

Marie bílý racek, Marie má se vracet,

ty si tu dáváš dvacet, tak abys vstal.

Marie má se vracet, co by ses divil.
 Marie má se vracet, ta, cos ji mydlil.
 Marie modrý ptáček, Marie
 moudivláček
 kufříkem od natáček, ta, cos ji štval.

R: Marie Ami

> hoď sem cihlu, má se vracet trá ra ta ta

3. Marie má se vracet, píšou, že lehce. Marie má se vracet, že už tě nechce. Ta, co jí není dvacet, Marie má se vracet. Ta, cos jí dal pár facek a pak s ní spal.

R:

4. Marie má se vracet, ta co tu bydlí. Marie má se vracet, tak postav židli, olej a těžký kola, vlak někam do Opola, herbatka, jedna Cola, no tak se sbal.

R:

Dmi

5. Marie holubice,

Ami

Marie létavice,

 H^7

Marie blýskavice,

 E^7

krasavice, ech – Rosice, Pardubice.

6. = 1.

 Marie má se vracet, co by ses divil, Marie má se vracet, ta, cos ji mydlil. Marie modrý ptáček, Marie moudivláček.

Dmi E⁷ Ami

Tak postav židli a sbal si fidli

Mezi horami

Čechomor

```
Ami G Ami G Ami G
1. /: Mezi horami lipka zelená. :/
  /: Zabili Janka,
  E Ami
  Janíčka, Janka
     Ami G
  miesto jelena. :/
2. /: Keď ho zabili, zamordovali. :/
  /: Na jeho hrobě,
  na jeho hrobě
  kříz postavili. :/
3. /: Ej křížu křížu ukřížovaný. :/
/: Zde leží Janík,
  Janíček, Janík
  zamordovaný.:/
4. /: Tu šla Anička plakat Janíčka. :/
  /: Hned na hrob padla,
  vjac nevstala
  dobrá Anička. :/
```

Milionář

Jaromír Nohavica

D A D

1. U nás v domě říkají mi Franta Šiška,

[

bo už od pohledu chytry jsem jak liška.

Α

A dyž kery něco neví

D

nebo dyž je na co levy,

Emi A

tak de za mnu a ja všecko najdu

D

v knižkach.

- Raz mi říkal jeden znamy dole v baře, že s tu hlavu moh bych do Milionaře. Čemu ne, říkám si brachu, šak má Železný dost prachu, no a Čechovi se podíváš do tvaře.
- 3. Dostal jsem se mezi partu uchazeču, nikdo nemá šajnu jak tam nervy teču. Všecko viděl jsem do hnědě, tak jsem zmáčknul AbeCeDe, no a už mě kruci ke stolečku vleču.
- 4. Čech to začal takym malym interviju, co pry robim, esi kuřim a co piju. Tak jsem řeknul, co jsem řeknul, on se evidentně leknul a už začly blikat světla ve studiu.
- To se přiznam nebylo mi vesele, první otázka pry co je ukulele. Tož tak jsem radši hlavu sklonil, abych to všecko nezkonil, říkám chtěl bych se obratit na přitele.
- 6. Lojza byl po hlasu silně nevyspaly, asi zase celu šichtu prochlastali. Bylo slyšet jak tam dycha, ale třicet vteřin ticha, to je tak, dyž se vam kamarad navali.
- Moju staru zatím doma braly mory, lidi ohryzavali televizory.

- Tož padesat na padesat, ať vím esi su to ty bulharské hory.
- 8. A už jasně na tym komputuře sviti, buďto je to za A vzacne lučni kviti, nebo za Be nastroj strunny, tu de kurňa o koruny a ja stejně jak na začatku jsem v řiti.
- Čech tam zatím maval tymi svymi čisly, tak si říkam Franta napij sa a mysli. Jake tudy sakypaky, obratiš se na divaky, šak tu zatím za ty prachy enem kysli.
- 10. Sam jsem byl zvědavy co publikum zvoli, bo aj v obecenstvu možu sedět voli. Devadesat procent za Be, ale to mi přišlo slabe, bo co není stopro to mě dycky skoli.
- 11. Ještě že jsem chlap co zboja neutika, říkam pane Čechu pujdem do rizika. Měl jsem v gaťach nadělano, ale Čech zakřičel ano, mate pravdu, je to nastroj hudebnika.
- 12. Lidi tleskali, bo uspech to byl plny, radosti zrobili dvě mexicke vlny. A ja co mam srdce skromne, jako všeci z Dolni Lomne, jsem byl spokojeny, bo sem ukol splnil.
- 13. Pane Čechu nerad přetahnul bych strunu, končim hru a beru tisicikorunu. Čech se jenom chytnul stolu, obočí mu spadlo dolu, no a už se modry ku podlaze sunul.
- 14. První třidu do Ostravy Intercity, v jidelňaku celu cestu valim kyty. A ta stovka co mi zbude, to je přispěvek na chude, bo Ostrava je region razovity.

Nad stádem koní

D A Emi

1. Nad stádem koní

G D

podkovy zvoní, zvoní,

A Emi

černý vůz vlečou

G

a slzy tečou a já volám.

 Tak neplač, můj kamaráde, náhoda je blbec, když krade, je tuhý jak veka a řeka ho zplaví, máme ho rádi.

C G A

R: No tak co, tak co, tak co.

- 3. Vždycky si přál, až bude popel i s kytarou, hou, vodou ať plavou, jen žádný hotel s křížkem nad hlavou.
- Až najdeš místo, kde je ten pramen a kámen, co praská, budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska.

R:

- Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní, černý vůz vlečou a slzy tečou a já šeptám.
- Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody, vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy.

R₂: G D G D G

D A G

Vysyp ten popel kamaráde (Heja hej...)

Δ Λ

do bílé vody, vody.

(Heja hej . . .)

D´ A Emi

Vyhasnul kotel a náhoda je

(Heja hej . . .)

G

štěstí od podkovy.

(Heja hej . . .)

 R_2 :

R₂:

Nagasaki Hirošima Mňága & Žďorp

	C	G	F		G	C	G	F (G
1.	Tramvaj	í dvojk	ou jezo	líval jsem	do Žid	enic,			
	C	G	F	G	An	ni			
	z tak ve	lký lásl	ky větš	inou nezb	yde nic				
	F	C	F	C	G				
	Z takový	í lásky	jsou k	ruhy pod	očima				
	C		G	F	G		CG	F	G
	a dvě sp	álený s	srdce –	Nagasaki	i Hirošii	ma.			

- 2. Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene, tam, kde je láska, tam je všechno dovolené a tam, kde není, tam mě to nezajímá. Jó dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima.
- 3. Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá, jablka z ráje bejvala jedovatá, jenže hezky jsi hřála, když mi někdy byla zima. Jó dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima.
- Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic, z takový lásky většinou nezbyde nic.
 Z takový lásky jsou kruhy pod očima /: a dvě spálený srdce Nagasaki Hirošma. :/ /: A dvě spálený srdce Nagasaki Hirošma. :/

Náhrobní kámen

Petr Novák

G Emi G A

1. Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou,
G C G
kde rostou stromy bez listí,
Emi G A
tak dojdeš na místo, kde tvý slzy spadnou
G C G
na hrob co nikdo nečistí.

 Jen starej rozbitej náhrobní kámen řekne ti, kdo nemoh už dál. Tak sepni ruce svý a zašeptej ámen, ať jsi tulák nebo král.

Rec.: Dřív děvče chodilo s kyticí růží rozdávat lidem štěstí a svůj smích. Oči jí maloval sám Bůh černou tuší, pod jejím krokem hned tál sníh.

- 3. Všem lidem dávala náručí plnou, sázela kytky podél cest. Jednou však zmizela a jako když utne, přestaly růže náhle kvést.
- 4. Pak jsem jí uviděl, ubohou vílu, na zvadlých květech věčně snít. Všem lidem rozdala svou lásku a sílu, že sama dál nemohla už žít.
- 5. Tak jsem jí postavil náhrobní kámen a čerstvé růže jsem tam dal. Pak jsem se pomodlil a zašeptal ámen a svoji píseň jsem jí hrál.

G C G A-a-a-a-a-a.

Náměšť Jaroslav Hutka

```
Dmi
                  Ami
                                       G
1. /: Krásný je vzduch, krásnější je moře, :/
                   A^7 F
     C
  /: co je nejkrásnější, co je nejkrásnější –
          G
  – usměvavé tváře. :/
2. /: Pevný je stůl, pevnější je hora, :/
  /: co je nejpevnější, co je nejpevnější –
  – ta člověčí víra. :/
3. /: Pustá je poušť i nebeské dálky, :/
  /: co je nejpustější, co je nejpustější –
  – žít život bez lásky. :/
4. /: Mocná je zbraň, mocnější je právo, :/
  /: co je nejmocnější, co je nejmocnější –
  – pravdomluvné slovo. :/
5. /: Velká je Zem, šplouchá na ní voda, :/
  /: co je však největší, co je však největší –
  – ta lidská svoboda. :/
```

O malém rytíři Traband

Panáček uhodí pěstičkou do stolu:

= (

"Dosti bylo pohodlí a plnejch kastrólů!

Ami G

Ještě dneska stůj co stůj musím na cestu se dát,

tak zavolejte sloužící a dejte koně osedlat!"

R:

"Ale milostpane!" spráskne ruce starý čeledín, ale pán už sedí v sedle a volá s nadšením: "Má povinnost mi velí pomáhat potřebným, ochraňovat chudé, slabé, léčit rány nemocným." Marně za ním volá stará hospodyně: "Vraťte se pane, lidi sou svině!"

R:

2. Ale sotva dojel kousek za městskou bránu, z lesa na něj vyskočila banda trhanů. Všichni ti chudí, slabí, potřební – no chátra špinavá. Vrhli se na něj a bili ho hlava nehlava. Než se stačil vzpamatovat, bylo málem po něm, ukradli mu, co kde měl, a sežrali mu koně.

R:

3. "Vzhůru srdce!" zvolá rytíř, "Nekončí má pouť, svou čest a slávu dobudu, jen z cesty neuhnout! Hle, můj meč!" (a zvedl ze země kus drátu) "A zde můj štít a přílbice!" (plechovka od špenátu) Pak osedlal si pavouka, sed na něj, řekl: "Hyjé! Jedem vysvobodit princeznu z letargie."

R:

4. A šíleně smutná princezna sotva ho viděla vyprskla smíchy a plácla se do čela. Začala se chechtat, až jí z očí tekly slzy "To je neskutečný," volala, "jak jsou dneska lidi drzý! O mou ruku se chce ucházet tahle figůra. Hej, zbrojnoši, ukažte mu rychle cestu ze dvora!"

R:

5. Tak jede malý rytíř svojí cestou dál. Hlavu hrdě vzhůru – on svou bitvu neprohrál, i když král ho nechal vypráskat a drak mu sežral boty a děvka z ulice mu plivla na kalhoty. Ve světě, kde jsou lidi na lidi jak vlci zůstává rytířem – ve svém srdci.

Pocity Tomáš Klus

G D

1. Z posledních pocitů **Emi**

poskládám ještě jednou úžasnou chvíli. Je to tím, že jsi tu, možná tím, že kdysi jsme byly Ty a já, my dva, dvě nahý těla. Tak neříkej, že jinak si to chtěla, tak neříkej, neříkej, neříkej, neříkej

- Stala ses do noci z ničeho nic moje platonická láska. Unaven, bezmocný, usínám vedle Tebe, něco ve mně praská.
- 3. A ranní probuzení a slova o štěstí, neboj se to nic není. Pohled na okouzlení, a prázdný náměstí na znamení.

G _ _ _ _

R: Jenže Ty neslyšíš,

Emi (

jenže Ty neposloucháš,

G

snad ani nevidíš,

D Emi C nebo spíš nechceš vidět

G

a druhejm závidíš

D Emi C a v očích kapky slaný vody.

G D

Zkus změnu, uvidíš

Emi C

a vítej do svobody.

- 4. Jsi anděl, netušíš, anděl co ze strachu mu utrhly křídla a až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.
- 5. Říkej si vo mě co chceš, já jsem byl vodjakživa blázen. Nevim co nechápeš, ale vrať se na zem.

R:

6. Jsi anděl, netušíš, anděl co ze strachu mu utrhly křídla a až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.

R:

Proklatej vůz Greenhorns

	C G^7 Ami F Emi G^7									
1.	Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůz,									
	$C F C G^7 C F C G^7$									
	tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,									
	C F Fmi C F C a tak zpívej o Santa Cruz.									
	a tak zpivej o Santa Cruz.									
_	F C									
R:	Polykej whisky a zvířenej prach,									
G ⁷ C										
	nesmí nás porazit strach,									
	až přejedem támhleten pískovej plát,									
	D^7 G C									
	pak nemusíš se už rudochů bát.									
D										
Rec.:	MATIKA: Goorgi už isom colá roztřesená zastavl									
	MATKA: Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav! OTEC: Zalez zpátky do vozu, ženo!									
2.	= 1.									
D.										
R:										
Rec.:										
	SYN: Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!									
	OTEC: Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!									
3	= 1.									
0.	- ·									
R:										
Rec:										
INEC.	DĚD: Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!									
	OTEC: Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!									

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz, tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl, a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec:

MATKA: Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů! OTEC: Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz, tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl, a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec:

VŠICHNI: Indiáni!!!

Ráda se miluje Karel Plíhal

Hmi A D
R: Ráda se miluje, ráda jí,
G F#mi Hmi
ráda si jenom tak zpívá,
A D
vrabci se na plotě hádají,
G F#mi Hmi
kolik že času jí zbývá.

G D G D F#mi

1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku

Hmi A D G F#mi Hmi

a Pámbu si ve svým notesu udělá jen další čárku.

R:

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce, že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R:

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští, sedí šnek ve snacku pro šneky – snad její podoba příští.

R:

Severní vítr

Zdeněk Svěrák & Jaroslav Uhlíř

C Ami

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
F C
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
Ami F

Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
G⁷ C
a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí, tam zbytečně budeš mi psát, sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě já nechám si tisíckrát zdát.

C C⁷ F
R: Severní vítr je krutý,
C G⁷
počítej, lásko má, s tím,
C C⁷ F
k nohám Ti dám zlaté pruty
C G⁷ C
nebo se vůbec nevrátím.

- 3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem, už slyším je výt blíž a blíž. Už mají mou stopu, už větří, že kopu svůj hrob a že stloukám si kříž.
- 4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén a opustil tvou krásnou tvář. Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek a nad hrobem polární zář.

R:

Stánky Nedvědi

	D G
1.	U stánků na levnou krásu
	D Gmi
	postávaj a smějou se času,
	$D \qquad A^7 \qquad D$
	s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.
2.	Skleniček pár a pár tahů z trávy,
	uteče den jak večerní zprávy,
	neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'
	G
R:	Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
	D Gmi
	tak málo je, málo je lásky,
	$D \qquad A^7 \qquad D$
	ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.
3.	U stánků na levnou krásu
	postávaj' a ze slov a hlasů
	poznávám, jak málo jsme jim stačili dát
_	
R:	
R:	
11.	

To ta Heľpa

 A^7 Dmi Dmi G Dmi Dmi G 1. To ta Helpa, to ta Helpa, to je pekné mesto. A^7 Dmi Dmi Dmi G Dmi G A v tej Helpe, a v tej Helpe švarných chlapcov je sto. C^7 F FA^7 C В /: Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vóli, Dmi A⁷ Dmi G Dmi Dmi len za jednym, len za jednym srdiečko ma boli. :/

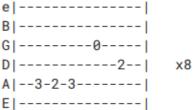
 Za Janíčkom, za Palíčkom krok by něspravila, za Ďuríčkom, za Mišíčkom Dunaj preskočila.
 /: Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj to širé pole, len za jedním, len za jedním, počešenie moje. :/

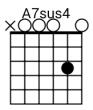
Wonderwall Oasis

Předehra: $4 \times$ Em G D A7sus4
Emi G 1. Today is gonna be the day D A ^{7sus4} That they're gonna throw it back to you. Emi G By now you should've somehow D A ^{7sus4} Realised what you gotta do. Emi G I don't believe that anybody D A ^{7sus4} Feels the way I do about you now. 2. Backbeat the word is on the street That the fire in your heart is out. I'm sure you've heard it all before But you never really had a doubt.
I don't believe that anybody feels The way I do about you now. C D Emi R1: And all the roads we have to walk are winding C D Emi And all the lights that lead us there are blinding C D There are many things that I would Emi D G Like to say to you D A ^{7sus4} But I don't know how.

Emi G **R**₂: Because maybe Emi G Emi C You're gonna be the one that saves me? Emi C Emi G Emi And after all C Emi G Emi G You're my wonderwall. 3. Today was gonna be the day But they'll never throw it back to you. By now you should've somehow Realised what you're not to do. I don't believe that anybody Feels the way I do Emi G D A^{7sus3} About you now. R₂: I said maybe You're gonna be the one that saves me? And after all You're my wonderwall. R₂: I said maybe (I said maybe) You're gonna be the one that saves me? And after all You're my wonderwall. I said maybe. (I said maybe) Emi Emi /: You're gonna be the one that saves me? (that saves me) :/ You're gonna be the one that saves me? (that saves me)

Sólo:

PŘEHLED AKORDŮ											
	DUR (C)	MAJ 7 (Cmaj ⁷)	DUR 7 (C ⁷)	DUR 6 (C ⁶)	ZVĚTŠENÝ (C ⁺)		MOLL 7 (Cm ⁷)	ZMENŠENÝ (Cdim)			
С	9	9	0 0	99	00	0 00	9	0 0 0 0			
Cis Des	999	0 0	IV O	10 0	99	IV 0	1V 0	0 0			
D	x	000	×	*	X X III 0	6	000	* *			
Dis Es	vi	vi e	VI O	VI 6	× × III 0	vi 0	VI O	0 0			
E	90	VII 9	90	99 0	00	00	00	9 0			
F	00	× • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	9	0 0	x	00		x x			
Fis Ges	00	X X		II 0	N X X	# G		x			
G					x x		III 0	0 0			
Gis As	IV O	X X	IV O	1V 0	00	10	10 10	X X			
A	000	0 0		•	× 90	90	9	X			
Ais B	990	000	0 0	9000	× 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	0 00	0	0 0			
н	II 000	II 0	"	11 0	X X III 0	90	0				